
FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus Nos autem gloriari (p. ??)

Lectio 1 (Is 49, 1-6)

Lectio libri Isaïae prophetae.

Audíte me, ínsulae, et atténdite, pópuli de longe; Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suae protéxit me et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscondit me et dixit mihi: “Sérvus meus es tu, Israel, in quo gloriábor.” Et ego dixi: “In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; verúmtamen iudícium meum cum Dómino, et merces mea cum Deo meo.” Et nunc dicit Dóminus, qui formávit me ex útero servum sibi, ut redúcerem Iácob ad eum, et Israel ei congregarétur; et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: “Párum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iácob et reliquias Israel reducéndas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terrae.”

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

_____ Počúvajte ma, ostrovy, a pozorujte, národy d'aleké: Pán ma povolal od lona, od života mojej matky spomínal mi meno. Ústa mi urobil ako ostrý meč, v tieni svojej ruky ma skryl a urobil zo mňa šíp brúsený, do svojho tulca ma schoval. A riekol mi: „Služobníkom si mi, Izraelom, tebou sa chcem osláviť.“ Ja však som povedal: „Darmo som pracoval, márne a zbytočne strávil svoju silu.“ Predsa je moje právo u Pána a moja odmena u môjho Boha. Teraz však hovorí Pán, čo si ma od lona služobníkom urobil, aby som Jakuba priviedol späť k nemu, aby sa Izrael k nemu zhromaždil. Som oslávený v očiach Pánových a môj Boh sa mi stal silou. Povedal teda: „Primálo je, keď si mi služobníkom, aby si zbudoval Jakubove kmene a priviedol späť zachránených Izraela: ustanovím ťa za svetlo pohanom, aby si bol mojou spásou až do končín zeme!“ _____

Graduale

III

E

-go au-tem, * dum mi- hi mo- lé- sti

es-sent, indu-é- bam me ci-lí- ci-o, et

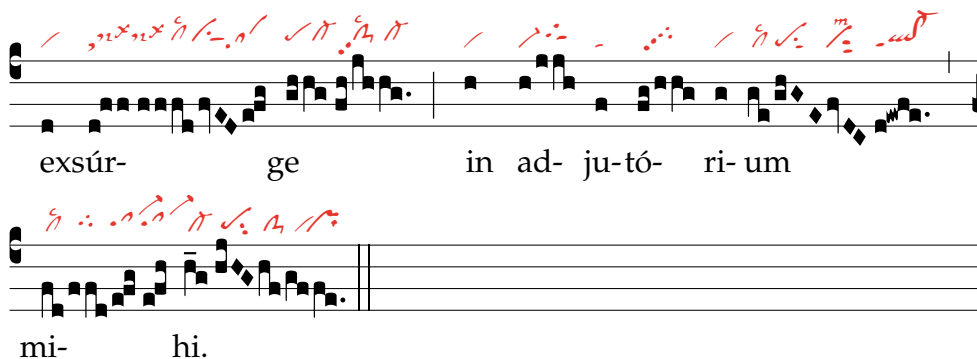
humi-li- á- bam in je-jú- ni- o ánimam

me- am: et o-rá- ti- o me- a in si-nu

me- o con-ver- té-tur, V. Jú-di-ca Dómine no-céntes

me,- expú- gna impugnán- tes

me: apprehénde ar-ma et scu- tum, et

_____ *Keď oni boli chorí, ja som nosil rúcho kajúcne. Umŕtvoval som sa pôstom a v srdci som sa stále modlil. * Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc.* _____

Evangelium (Marc 14:1-72; 15, 1-46)

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum.

In illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bíduum, et quærébant summi sacerdotés et scribæ, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent...

_____ *Bolo dva dni pred Veľkou nocou a sviatkami Nekvasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho podvodne chytiť a zabiť. Ale hovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľuď nezbúrili.“ * Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel pri stole, prišla žena s alabastrovou nádobou pravého vzácného nardového oleja. Nádobu rozbila a olej mu vyliala na hlavu. Niektorí sa hnevali a hovorili si: „Načo takto mrhať voňavý olej?! Ved' sa mohol tento olej predat' za viac ako tristo denárov a tie rozdat' chudobným.“ A osopovali sa na ňu. Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju! Prečo ju trápíte? Urobila mi dobrý skutok. Ved' chudobných máte vždy medzi sebou, a keď budete chcieť, môžete im robiť dobre. Ale mňa nemáte vždy. Urobila, čo mohla. Vopred pomazala moje telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evangelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“ * Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydat'. * V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali mu jeho učeníci: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vravel im: „Chod'te do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Chod'te za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: »Učiteľ! odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?« On vám*

ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli, a keď prišli do mesta, všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. ✱ Keď sa zvečerilo, prišiel s Dvanástimi. A keď boli pri stole a jedli, Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí, ten, čo je so mnou.“ Zosmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Azda ja?“ On im odpovedal: „Jeden z Dvanástich, čo so mnou namáča v mise. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“ ✱ Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ ✱ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. Vtedy im Ježiš povedal: „Všetci odpadnete, lebo je napísané: »Udriem pastiera a ovce sa rozprchnu.« Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli, ja nie.“ Ježiš mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš.“ Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Podobne hovorili aj ostatní. ✱ Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“ Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte!“ Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Ešte spíte a odpočívate? Dost' už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca je blízko.“ ✱ A kým ešte hovoril, prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi, zákonníci a starší. Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on. Chyťte ho a obozretne odveďte!“ Keď prišiel, hneď pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi.“ A pobožkal ho. Oni položili naň ruky a zajali ho. Tu jeden z okolostojacich vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. Ježiš im povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločince, aby ste ma zajali. Deň čo deň som učil u vás v chráme, a nezajali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. No akýsi mladík išiel za ním, odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. Ale on pustil plachtu a utiekol nahý. ✱ Ježiša priviedli k veľkňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci. Peter šiel zd'aleka za ním až dnu do veľkňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni. Veľkňazi a celá veľrada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli. Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali. Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: „My sme ho počuli hovoriť: »Ja zbörím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený.«“ Ale ani tak sa ich svedectvo nezhodovalo. Tu vstal veľkňaz, postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša: „Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia proti tebe?“ Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľkňaz sa ho znova pý-

tal: „Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?“ Ježiš odvetil: „Áno, som. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi.“ Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: „Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo na to poviete?“ A oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti. Niektorí začali naňho plúť, zakrývali mu tvár, bili ho pästami a hovorili mu: „Prorokuj!“ Aj sluhovia ho bili po tvári. ✱ Keď bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľkňazových slúžok. Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: „Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom.“ Ale on zaprel: „Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš.“ Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. Keď ho tam videla slúžka, znova začala vraviť okolostojacim: „Tento je z nich.“ Ale on opäť zapieral. O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: „Veru si z nich, veď si aj Galilejčan.“ On sa však začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte.“ Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ I rozplakal sa. ✱ Hneď zrúna mali poradu veľkňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľrada. Ježiša spúťali, odvieďli a odovzdali Pilátovi. Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On mu odpovedal: „Sám to hovoríš.“ Veľkňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova pýtoval: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval. ✱ Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa, ktorého si žiadali. S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž, ktorý sa volal Barabáš. Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. Pilát im povedal: „Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Lebo vedel, že ho veľkňazi vydali zo závesti. Ale veľkňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša. Pilát sa ich znova opýtal: „Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským kráľom?“ Oni opäť skríkli: „Ukrižuj ho!“ Pilát im vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižuj ho!“ A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. ✱ Vojaci ho odvieďli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. Odeli ho do purpurového plášt'a, z trnia uplietli korunu a založili mu ju a začali ho pozdravovať: „Bud' pozdravený, židovský kráľ!“ Bili ho trstinou po hlave, plúli naňho, klakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho odviedli, aby ho ukrižovali. ✱ Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľ'a, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty – hodili o ne lós, kto si má čo vziať. ✱ Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. Jeho vínu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. ✱ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. ✱ Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabakthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, na-

stokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. * Chrámová opona sa roztrhla vo dvoje od vrchu až dospelku. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikoval a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ * Zboď ale sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a poslúchovali mu, keď bol v Galilei. A mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. Keď sa už zvečeralo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát sa zadivil, že už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. On kúpil plátno, a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privaril kameň.

Offertorium

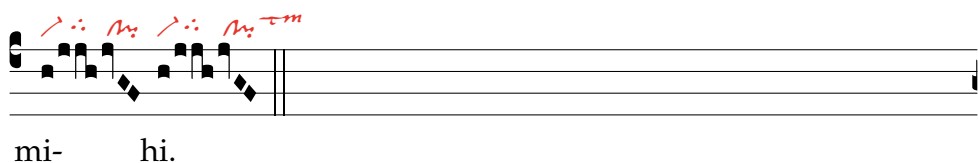
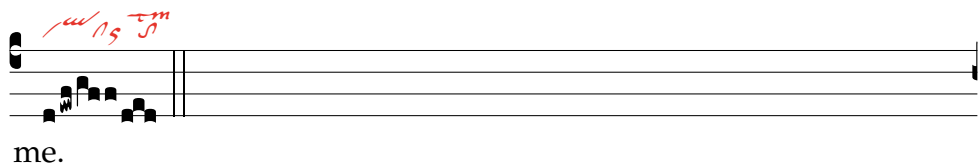
I
C

Ustódi me, * Dó-mi-ne, de

ma-nu pecca-tó-ris: et ab homí-ni-bus i-ní-quis

é-ri-pe me, Dó-mi-ne.

Ÿ. 1. E-ripe me, Dó-mi-

„Pane, bráň ma pred rukou hriešnika a chráň ma pred násilníkom, lebo mi zamýšľajú nohy podraziť. * Oslobod' ma, Pane, od zlého človeka a pred násilníkom ma chráň. * Pyšní mi nastavujú osídlo; napínajú sieť z povrazov a kladú mi pasce na cestu. * Pánovi hovorím: „Ty si môj Boh; čuj, Pane, hlas mojej úpenlivej prosby.“

Communio

V

A

Dvérsu me * ex-erce-bántur, qui

se-débant in por-ta: et in me psallébant, qui bi-bébant

vinum: ego ve-ro o-ra-ti-ónem me-am ad

te, Dómi-ne: tempus be-neplá-ci-ti, De-us, in

multi-túdine mi-se-ri-cór-di-ae tu-ae.

— Utrhajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti.

Psalmus 68

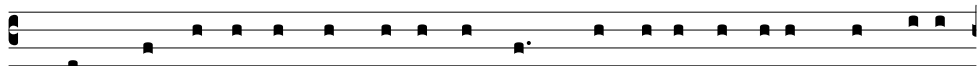
1. Salvum me fac, De- us: *

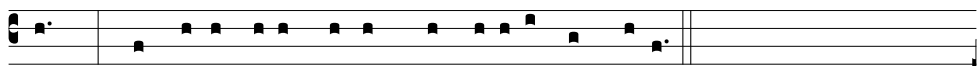
quóni-am intravérunt aquæ usque ad ánimam **me-** am.

2. Infíxus sum in limo *profúndi*: * et non **est** substánti-a.

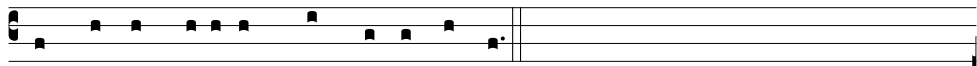
3. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbe-at me *profún-*

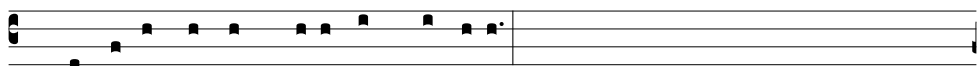
dum: * neque úrge-at super me púte-us os **su-**um.

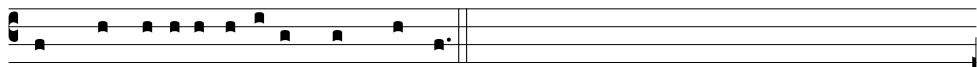
4. Obscuréntur ócu-li e-órum *ne* víde-ant: *

et dorsum e-órum **semper** incúrva.

5. Laudábo nomen De-i *cum* **cántico**: *

et magni-ficábo **e-**um in **laude**:

6. Laudent illum cæ-li *et* **terra**, * mare et ómni-a reptí-li-a in **e-**is.

_____ Zachráň ma, Bože,
lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod
nohami, * Nech ma nezatopí prítval vôd, nech ma nepohlť hlbina a priepať nezavrie nado
mnou pažerák. * Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy.
* Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. * Nech ho chvália nebesia
i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. _____

